

ตารางแสดงวงเงินงบประมาณที่ได้ขอรับจัดสรรและราคากลาง (ราคาอ้างอิง)
ในการจัดซื้อจัดจ้างที่ไม่ใช่งานก่อสร้าง

๑. ชื่อโครงการ : โครงการพัฒนาการจัดทำประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย
หน่วยงานเจ้าของโครงการ กองส่งเสริมการมีงานทำ
๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร : ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) : ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
เป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๔. ค่าตอบแทนบุคลากร ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)
- ๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ
- ๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา
- (๑) หัวหน้าโครงการ คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกที่มีประสบการณ์ในการบริหารโครงการ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี ขึ้นไป จำนวน ๑ คน
- (๒) ผู้ช่วยโครงการ คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาโทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยจำนวน ๒ คน
- (๓) เลขานุการโครงการ คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะในการสื่อสาร การติดต่อประสานงาน มีความรู้ความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำนักงานได้เป็นอย่างดี จำนวน ๑ คน
- (๔) ผู้สนับสนุนโครงการ คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูลภาคสนามและงานธุรการจำนวน ๒ คน
- ๔.๓ จำนวนคณะที่ปรึกษา จำนวน ๖ คน
๕. ค่าวัสดุอุปกรณ์ ๒๔,๐๔๐ บาท (สองหมื่นสี่พันสี่สิบบาทถ้วน)
๖. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ (ถ้ามี) ไม่มี บาท
๗. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ
- ๗.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะ ๘๐,๑๖๐ บาท
- ๗.๒ ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานอุตสาหกรรม ๒๔๖,๒๐๐ บาท
- ๗.๓ ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรม ๓๕๔,๖๐๐ บาท
- ๗.๔ ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน ๑๖๐,๐๐๐ บาท
- ๗.๕ ค่าใช้จ่ายในการแปลภาษาอังกฤษและพิมพ์เอกสาร ๑๓๕,๐๐๐ บาท
๘. รายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง)
- ๘.๑ นายแสงชัย ชัยจงเจริญสุข
- ๘.๒ นางชนิกา ส่งเสริม
- ๘.๓ นางณิรญาภา ไชยพราหมณ์
- ๘.๔ นางสาวสตีลา สวัสดิ์คุ้ม
๙. แหล่งที่มาของราคากลาง (ราคาอ้างอิง)
หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วน ที่ กค ๐๙๐๗/๑๒๗๒๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖

ขอบเขตของงาน

(Terms of Reference : TOR)

พัฒนาการจัดทำประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๑. สถานะของโครงการ	โครงการใหม่
๒. แผนงาน	ยุทธศาสตร์พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน
๓. โครงการ	โครงการที่ ๑ เตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน
กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและมาตรฐาน
อุตสาหกรรมประเทศไทย
๔. งบรายจ่ายอื่น	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๕. ระยะเวลาดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ (ธันวาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๐)

๖. หลักการและเหตุผล

การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย เป็นภารกิจของกระทรวงแรงงาน โดยกรมการจัดหางานในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดทำประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย โดยใช้หลักเกณฑ์การจัดแบ่งหมวดหมู่ และการกำหนดรหัสตามหลักเกณฑ์การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (International Standard Industrial Classification of All Economic Activities ; ISIC) ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้มีการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จัดพิมพ์ครั้งที่สองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และฉบับปรับปรุงล่าสุด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ กรมการจัดหางาน ได้ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการวิเคราะห์ กำหนดนิยามอุตสาหกรรม กำหนดรหัสและจัดประเภท อุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสากล และการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Common Industrial Classification ; ACIC) และโครงสร้างการจำแนกอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน (East Asia Expert Meeting on Manufacturing Statistic ; EAMS) ผสมเข้าด้วยกัน

สาเหตุของการปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อถึงกันและกันมีความเชื่อมโยงทั่วโลก ผลที่ได้รับตามมาคือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างปัจเจกชน ชุมชน ธุรกิจ และประเทศต่างๆ ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ICT กิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมต่างๆ ประกอบกับประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุนมากขึ้น ดังนั้นการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยจะเป็นประโยชน์ในการบริหารงานด้านแรงงาน เช่น การจัดหางาน การแนะอาชีพ งานคุ้มครองแรงงาน งานพัฒนาแรงงาน งานจัดเก็บสถิติอุตสาหกรรม และสถิติเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมนำรหัสอุตสาหกรรมไปใช้ในการออกใบอนุญาตโรงงาน ธนาคารแห่งประเทศไทยนำรหัสอุตสาหกรรมไปใช้ในการจัดเก็บตัวเลขด้านการนำเข้า การส่งออกและการไหลเข้าของเงินทุน กระทรวงพาณิชย์นำรหัสอุตสาหกรรมไปใช้ในการจดทะเบียนการค้า สำนักงานสถิติแห่งชาตินำรหัสอุตสาหกรรมไปใช้ในการสำรวจสำมะโนประชากร การไฟฟ้าแห่งประเทศไทยนำรหัสอุตสาหกรรมไปใช้ในการจัดเก็บค่าไฟตามประเภทอุตสาหกรรม รวมทั้งสามารถเปรียบเทียบข้อมูลกับนานาประเทศได้ในระบบสากล นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ยังสามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผนกำลังคน การศึกษา การฝึกอบรมและการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรม

ปัจจุบันการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กระทรวงแรงงานแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ลงนามในคำสั่งที่ ๖๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม มีปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมการจัดหางานเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อให้การดำเนินการปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยใหม่ในครั้งนี้ มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ กรรมการจัดหางานจึงจำเป็นต้องจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการศึกษาและสำรวจข้อมูลอุตสาหกรรมประเทศไทยที่ได้เปลี่ยนแปลงไปให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรมพิจารณา และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เพื่อกำหนดให้เป็นการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย และให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนสามารถนำไปใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันและเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๗. วัตถุประสงค์

- ๗.๑ เพื่อการปรับปรุงข้อมูลอุตสาหกรรมของประเทศไทยตามโครงสร้างการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (TSIC 2009) ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในระดับสากล
- ๗.๒ เพื่อศึกษาและสำรวจข้อมูลอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นใหม่
- ๗.๓ เพื่อนำข้อมูลอุตสาหกรรมของประเทศไทยตามโครงสร้างการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (TSIC 2009) ที่ปรับปรุงแล้ว กำหนดเป็นมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย
- ๗.๔ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ อ้างอิง และเปรียบเทียบข้อมูลการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (TSIC 2009) ที่ปรับปรุงแล้วกับนานาประเทศ

๘. เป้าหมายการดำเนินการ

ปรับปรุงข้อมูลมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยตามโครงสร้างการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (TSIC 2009) ที่มีการเปลี่ยนแปลง ในหมวดใหญ่ A J Q R และP รวม ๒,๐๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๙. ขอบเขตการดำเนินการ

- ๙.๑ รวบรวมและศึกษาการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากลและการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยตามโครงสร้างการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (TSIC 2009)
- ๙.๒ ศึกษาเปรียบเทียบการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยกับการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากลและตัวอย่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยปี 2552 (ฉบับปรับปรุงโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการจัดทำการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๙.๓ ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางในการปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย โดยพิจารณาเสนอแนวทางการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ในหมวดใหญ่ A J Q R และP รวม ๒,๐๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกำหนดหลักการ โครงสร้างและเนื้อหาของการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยให้สอดคล้องกับการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล รวมถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

๙.๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบและเสนอแนะแนวทางการจัดทำการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย โดยยกเว้นการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ในหมวดใหญ่ A J Q R และP รวม ๒,๐๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๙.๕ การจัดทำการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ในหมวดใหญ่ A J Q R และP รวม ๒,๐๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมด้วยบันทึกภาพสีและคำอธิบายทางการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๑๐. วิธีดำเนินการ มีขั้นตอนดังนี้

๑๐.๑ จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๑๐.๒ ศึกษาและสำรวจข้อมูลอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงในประเทศไทย โดยการศึกษาวิจัยเอกสารทุกรูปแบบทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ (International Standard Industrial Classification of All Economic Activities ; ISIC) เกี่ยวกับการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๑๐.๓ ติดต่อบริษัทงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการสำรวจและจัดทำข้อมูลอุตสาหกรรม

๑๐.๔ สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลอุตสาหกรรมจากสถานประกอบการต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางานเข้าร่วมสังเกตการณ์ไม่น้อยกว่า ๒ คน

๑๐.๕ วิเคราะห์และเขียนร่างนิยามอุตสาหกรรม จากการสำรวจและการตรวจเอกสารต่างๆ

๑๐.๖ วิเคราะห์ จัดจำแนก กำหนดรหัสอุตสาหกรรม เข้าหมวดหมู่ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสากล

๑๐.๗ จัดทำร่างนิยามอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณา

๑๐.๘ จัดพิมพ์การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยในหมวดใหญ่ A J Q R และP รวม ๒,๐๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวนอย่างละ ๑๐๐ เล่ม พร้อมซีดีข้อมูล จำนวน ๑๐๐ แผ่น ทั้งนี้ฉบับภาษาอังกฤษต้องมีหนังสือรับรองการแปลจากหน่วยงานที่กรมการจัดหางาน เห็นชอบ

๑๐.๙ ให้คำปรึกษากับกรมการจัดหางานตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ขอบเขตของงานโครงการพัฒนาการจัดทำประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

๑๑. คุณสมบัติของที่ปรึกษา

ผู้รับจ้างจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย การศึกษา สํารวจ รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลให้กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี โดยต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ/หรือประสบการณ์ดังนี้

๑๑.๑ หัวหน้าโครงการ วุฒิปริญญาเอกที่มีประสบการณ์ในการบริหารโครงการ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี ขึ้นไป จำนวน ๑ คน

๑๑.๒ ผู้ช่วยโครงการ วุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน ๒ คน

๑๑.๓ เลขานุการโครงการ วุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะในการสื่อสาร การติดต่อประสานงาน มีความรู้ความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำนักงานได้เป็นอย่างดี จำนวน ๑ คน

๑๑.๔ ผู้สนับสนุนโครงการ วุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูลภาคสนามและงานธุรการ จำนวน ๒ คน

๑๒. ระยะเวลาการดำเนินงาน

๒๗๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

๑๓. ผลงานที่ส่งมอบ

๑๓.๑ งานงวดที่ ๑ ระยะเวลา ๓๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

(๑) แผนการดำเนินงานและกรอบการดำเนินโครงการ

(๒) ข้อมูลอุตสาหกรรม จำนวน ๑๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมซีดี ๑๐ แผ่น

(๓) เข้าร่วมการนำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อรับรองข้อมูล ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันส่งมอบงานในงวดที่ ๑

๑๓.๒ งานงวดที่ ๒ ระยะเวลา ๒๑๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

(๑) ข้อมูลอุตสาหกรรม จำนวน ๑,๗๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมซีดี ๑๐ แผ่น

(๒) เข้าร่วมการนำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑,๗๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อรับรองข้อมูล ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันส่งมอบงานในงวดที่ ๒

๑๓.๓ งานงวดที่ ๓ ระยะเวลา ๒๗๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

(๑) ข้อมูลอุตสาหกรรม จำนวน ๒๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมซีดี ๑๐ แผ่น

(๒) เข้าร่วมการนำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๐๐ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อรับรองข้อมูล ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันส่งมอบงานในงวดที่ ๓

(๓) เข้าร่วมการนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม และนำเสนอร่างนิยามอุตสาหกรรม (ฉบับสมบูรณ์) ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันที่นำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมเพื่อรับรองข้อมูล

(๔) จัดสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้แก่เจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน จำนวน ๑๐๐ คน จำนวน ๑ ครั้ง ภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันที่นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม

(๕) จัดทำรูปเล่มการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทยฉบับภาษาไทย และฉบับภาษาอังกฤษ (ฉบับสมบูรณ์) เพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวนอย่างละ ๑๐๐ เล่ม พร้อมซีดีข้อมูล ๑๐๐ แผ่น ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่จัดสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้แก่เจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน

๑๔. การเบิกจ่ายเงิน

กรมการจัดหางาน จะดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างในกรณีที่ได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับ โดยมีช่วงระยะเวลาดังนี้

งวดที่ ๑ ร้อยละ ๒๐ ของวงเงินตามสัญญา หลังจากผู้รับจ้างส่งมอบงานให้คณะกรรมการตรวจรับเห็นชอบงานงวดที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว

งวดที่ ๒ ร้อยละ ๕๐ ของวงเงินตามสัญญา หลังจากผู้รับจ้างส่งมอบงานให้คณะกรรมการตรวจรับเห็นชอบงานงวดที่ ๒ เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมมีมติแก้ไขข้อมูลร่างนิยามอุตสาหกรรมในงานที่ส่งมอบในงวดที่ ๑ ให้ผู้รับจ้างรับไปแก้ไขก่อนนำเสนอคณะกรรมการฯ ในครั้งต่อไป

งวดที่ ๓ ร้อยละ ๓๐ ของวงเงินตามสัญญา หลังจากผู้รับจ้างส่งมอบงานให้คณะกรรมการตรวจรับเห็นชอบงานงวดที่ ๓ เรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนิยามอาชีพและอุตสาหกรรมมีมติแก้ไขข้อมูลร่างนิยามอุตสาหกรรมในงานที่ส่งมอบในงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ให้ผู้รับจ้างรับไปแก้ไขก่อนนำเสนอคณะกรรมการฯ ในครั้งต่อไป

๑๕. เงื่อนไขค่าปรับ

กรณีไม่สามารถส่งมอบงานให้แล้วเสร็จตรงตามเวลากำหนด คิดอัตราค่าปรับเป็นรายวัน ในอัตราร้อยละ ๐.๑๐ ของมูลค่าตามสัญญา

๑๖. ข้อเสนอพิเศษ (ถ้ามี)

ในกรณีผู้รับจ้างประสงค์มีข้อเสนอพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม ให้ระบุรายละเอียดด้วย

๑๗. เกณฑ์การพิจารณา

๑๗.๑ คุณสมบัติ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่ผ่านมาของหัวหน้าโครงการ และคณะทำงาน/บุคลากรในการดำเนินโครงการ โดยให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตของงาน (TOR)

๑๗.๒ แนวทางบริหารจัดการโครงการ และวิธีการดำเนินงาน (Task Schedule) รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในการศึกษา สำรวจ รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตของงาน (TOR) โดยพิจารณาจากความถูกต้องเหมาะสมของแผนงานการดำเนินงานในแง่ของระยะเวลาและความเชื่อมโยงของงานต่างๆ การจัดวางกำลังคน วิธีการจัดการและบริหารการดำเนินงาน และข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน TOR

๑๗.๓ แนวคิด/ข้อเสนอ/วิธีการดำเนินงานอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ใน TOR

๑๘. ข้อสงวนสิทธิ

๑๘.๑ ผู้รับจ้างต้องเข้าร่วมการนำเสนอร่างนियามอุตสาหกรรมต่อที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม และ/หรือคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างนियามอาชีพและอุตสาหกรรมตามที่กรมจัดหางานเห็นสมควร

๑๘.๒ ผู้รับจ้างต้องเข้าร่วมการจัดสัมมนาหรือฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนาหรือฝึกอบรม

๑๘.๓ ผู้รับจ้างต้องมีหนังสือแสดงผลงานที่ผ่านมา และมีหนังสือยินยอมพร้อมลงลายมือชื่อเป็นคณะทำงานจากบุคลากรที่อยู่ในข้อ ๑๑.๑-๑๑.๔

๑๘.๔ กรมการจัดหางานขอสงวนสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาว่าจ้าง ในกรณีที่ผู้รับจ้างไม่อาจทำสัญญาจ้างตามที่ได้เจรจาตกลง หรือมีเหตุจำเป็นอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคซึ่งทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ ให้ถือว่าเป็นอันเลิกไป ผู้รับจ้างไม่มีสิทธิโต้แย้งและเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ ทั้งสิ้น

๑๘.๕ เอกสาร ข้อมูล ผลงานต่างๆ ในโครงการต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ว่าจ้าง และขอสงวนสิทธิมิให้ผู้รับจ้างนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น โดยมีได้รับการยินยอมจากผู้ว่าจ้าง

๑๘.๖ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องจากพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ ผู้รับจ้างต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าวพร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้กรมการจัดหางานทราบ เพื่อขอขยายเวลาดำเนินการต่อไป

๑๘.๗ กรมการจัดหางาน ขอสงวนสิทธิในการเปลี่ยนแปลงภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ก.

รายละเอียดการพัฒนาการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย

หลักการเขียนนิยามอุตสาหกรรม

การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี ๒๕๕๒ (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC- 2009) มีจำนวน ๒๑ ประเภทอุตสาหกรรม แทนด้วยสัญลักษณ์ ๑ ตัว ตามตัวอักษรในภาษาอังกฤษ A - U

หมวดย่อย ใน (TSIC- 2009) มีจำนวน ๘๘ หมวดย่อย แทนด้วยเลขรหัสตัวที่ ๑-๒

หมู่ใหญ่ ใน (TSIC- 2009) มีจำนวน ๒๔๓ หมู่ใหญ่ แทนด้วยเลขรหัสตัวที่ ๑-๓

หมู่ย่อย ใน (TSIC- 2009) มีจำนวน ๔๔๐ หมู่ย่อย แทนด้วยเลขรหัสตัวที่ ๑-๔

กิจกรรม ใน (TSIC- 2009) มีจำนวน ๑,๐๘๙ กิจกรรม แทนด้วยเลขรหัสตัวที่ ๑-๕

รูปภาพที่ ๑ โครงสร้างอุตสาหกรรมใน TSIC-2009

1	หมวดใหญ่	มี 21 หมวดใหญ่
2	หมวดย่อย	มี 88 หมวดย่อย
3	หมู่ใหญ่	มี 243 หมู่ใหญ่
4	หมู่ย่อย	มี 440 หมู่ย่อย
5	กิจกรรม	มี 1,089 กิจกรรม

จากรูปภาพที่ ๑ การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี 2552 (TSIC- 2009) เป็นการ จัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (ISIC) ซึ่งจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมไว้ถึงหมู่ย่อยเท่านั้น การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับที่เล็กลงจากหมู่ย่อย องค์การสหประชาชาติกำหนดให้เป็นหน้าที่ของแต่ละประเทศ สำหรับการพิจารณาจัดจำแนกรายละเอียดกิจกรรมตามโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยได้จัดโครงสร้างกิจกรรมไว้ ดังนี้

แนวทางการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล ได้มีการจำแนกข้อมูลประเภทอุตสาหกรรมออกเป็นแต่ละประเภท เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลประเภทอุตสาหกรรม การจำแนกข้อมูลประเภทอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ คือ กิจกรรมที่ดำเนินงาน โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดผลผลิต (สินค้าและบริการ) เช่น การปลูกข้าว การผลิตรถยนต์ ภัตตาคาร ร้านขายปลีกผลไม้ การบริการซักรีด เป็นต้น เป็นการ จัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ไม่ได้ พิจารณาจาก

๑. ชนิดของสินค้าและบริการ
๒. ลักษณะของความเป็นเจ้าของกิจการ ชนิดองค์กร และรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย
๓. วิธีดำเนินงานในหน่วยผลิต

TSIC – 2009 ไม่ได้จัดประเภทอุตสาหกรรมตามลักษณะของการเป็นเจ้าของของหน่วยที่ทำการผลิต ในรูปแบบของการจัดตั้งตามกฎหมาย หรือวิธีการปฏิบัติงาน เนื่องจากเกณฑ์ดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมแต่อย่างใด หน่วยที่ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คล้ายกันจึงจะถูกจัดประเภทไว้ด้วยกัน โดยไม่คำนึงว่าจะมีรูปแบบเป็นวิสาหกิจที่ไม่ได้อยู่ในรูปบริษัท วิสาหกิจในรูปบริษัท หรือหน่วยงานของรัฐ อยู่ภายใต้การควบคุมของต่างชาติ หรือมีหน่วยงานแม่ที่ประกอบด้วยสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งสถานประกอบการก็ได้

ในทำนองเดียวกัน หน่วยที่ทำการกิจกรรมการผลิตได้จัดประเภทตามชนิดของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หน่วยดังกล่าวดำเนินงาน โดยไม่คำนึงว่าจะดำเนินงานโดยใช้เครื่องจักรหรือโดยมือ หรือดำเนินงานในโรงงานหรือในครัวเรือนก็ตาม ความแตกต่างระหว่างวิธีการผลิตแบบสมัยใหม่หรือแบบพื้นบ้านจึงไม่ใช่เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทตาม TSIC-2009 แม้ว่าความแตกต่างดังกล่าวอาจมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม

นอกจากนี้ TSIC-2009 ไม่ได้จำแนกตามความแตกต่างของการดำเนินงานว่าอยู่ในระบบหรือนอกระบบ ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าต้องการจำแนกข้อมูลตามรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย ประเภทขององค์กร หรือวิธีการดำเนินงาน อาจทำการจัดจำแนกโดยแยกต่างหากจากการจัดประเภทตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ การจำแนกความแตกต่างว่าเป็นกิจกรรมที่ดำเนินงาน เพื่อธุรกิจหรือไม่ใช่เพื่อธุรกิจ โดยทั่วไปแล้วไม่ใช่ประเด็นสำคัญสำหรับ TSIC-2009 ซึ่งการดำเนินงานที่ไม่ใช่เพื่อธุรกิจส่วนใหญ่แล้วจะดำเนินงานโดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่ให้บริการกับครัวเรือน เช่น ด้านการศึกษา สุขภาพ งานสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ แต่สำคัญสำหรับการใช้ข้อมูลในการจัดทำบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts--SNA)

<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=5889.0;wap2> หมายถึง การแสดงค่าผลผลิต โดยการแบ่งโครงสร้างของภาคเศรษฐกิจจริง (real sector) ออกเป็นภาคย่อยที่ประกอบด้วยรายการต่างๆ แล้วเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบตามกลไกทางเศรษฐกิจ ซึ่งระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานปี ค.ศ. 1953 (SNA 1953) ประกอบด้วยบัญชีหลัก 6 บัญชี คือ ผลิตภัณฑ์ในประเทศ (domestic product) รายได้ประชาชาติ (national income) การสะสมทุนในประเทศ (domestic capital formation) ครัวเรือนและสถาบันเอกชนไม่แสวงหากำไร (households and private non-profit institutions) รัฐบาล (general government) และภาคต่างประเทศ (external transaction)

การจัดประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจของ ISIC มีแนวคิดจาก

๑. พื้นฐานของแนวคิดการมุ่งเน้นการผลิตที่ให้ประสิทธิภาพสูงสุด (production oriented)
๒. การจัดกลุ่มหน่วยงานบนพื้นฐานของ “ความเหมือนกันของกระบวนการผลิตสินค้า/บริการ”
๓. เกณฑ์การจัดประเภทกิจกรรม พิจารณาจากปัจจัยการผลิต กระบวนการและเทคโนโลยีการผลิต คุณลักษณะของผลผลิต และการนำผลผลิตไปใช้งาน โดยให้น้ำหนักกับแต่ละปัจจัยไม่เท่ากัน

TSIC-2009 แบ่งเป็น ๒๑ หมวดใหญ่ ตั้งแต่ A – U ดังนี้

- A เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
- B การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
- C การผลิต
- D ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ
- E การจัดหา การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล
- F การก่อสร้าง

- G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์
 H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า
 I ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
 J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
 K กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย
 L กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
 M กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค
 N กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน
 O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ
 P การศึกษา
 Q กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
 R ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
 S กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ
 T กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำ
 ขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน
 U กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก

ตัวอย่างโครงสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

	หมวดใหญ่	A	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
เกี่ยวข้อง	หมวดย่อย	01	การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมการบริการที่
	หมู่ใหญ่	011	การปลูกพืชล้มลุก
	หมู่ย่อย	0111	การปลูกธัญพืช (ยกเว้นข้าว) พืชตระกูลถั่ว และพืชที่เมล็ด
ให้น้ำมัน	กิจกรรม	01111	การปลูกข้าวโพดที่ใช้เมล็ดแก่